

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/27/2018
Identifikačné číslo spisu: 1116203883
Dátum vydania rozhodnutia: 03.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1116203883.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej a sudcov JUDr. Márie Trubanovej, PhD., JUDr. Ivana Machyniaka, Mgr. Petra Melichera, JUDr. Nory Halmovej, Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Aleny Prieceľovej (sudca spravodajca) v spore žalobcu: JUDr. Ing. O. C., nar. 1. decembra XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX J., proti žalovanému: Slovenská poľovnícka komora, so sídlom Štefánikova 10, 811 05 Bratislava, IČO: 42 175 682, o zaplatenie 40 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4C/22/2016, o nesúhlase Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci Okresným súdom Bratislava I, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je d ô v o d n ý.
Vecne príslušným súdom na konanie v prvej inštancii je Okresný súd Bratislava I.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 19. februára 2016, doručenu 23. februára 2016 Okresnému súdu Bratislava I (ďalej tiež „súd prvej inštancie“), domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 40 eur s úrokom z omeškania 5,75 % ročne zo sumy 40 eur od 26. februára 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Okresný súd Bratislava I prípisom z 29. marca 2018 postúpil predmetný spor podľa § 43 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) vecne príslušnému Krajskému súdu v Bratislave. Poukázal na ust. § 10 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S. s. p.“), § 40, § 43 ods. 1, § 470 ods. 1 C. s. p. a uviedol, že v predmetnej veci začalo za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30. júna 2016. Poukázaním na prechodné ustanovenie § 470 ods. 4 C. s. p., podľa ktorého konania začaté do 30. júna 2016 na vecne, mieste, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo, konštatoval, že predmetné konanie nebolo začaté na vecne príslušnom súde, nakoľko v danom spore išlo aj za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku o vecnú príslušnosť Krajského súdu v Bratislave (keďže

sa jedná o vec spadajúcu do správneho súdnictva). Súd prvej inštancie, spravujúc sa prechodným ustanovením § 470 ods. 1 C. s. p., dospel k záveru, že konanie a rozhodovanie v tomto spore spadá do správneho súdnictva a že vecne príslušným (aj miestne príslušným podľa § 13 ods. 1 S. s. p.) je Krajský súd v Bratislave v zmysle § 10 S. s. p.. Z tohto dôvodu postúpil spor Krajskému súdu v Bratislave ako súdu vecne príslušnému.

3. Krajský súd v Bratislave s postúpením veci nesúhlasil. Dôvodil tým, že nejde o vec patriacu do správneho súdnictva, ale že v danej veci sa jedná o civilnú žalobu na plnenie a nie o správnu žalobu, nakoľko žalobca svojou žalobou nežiadal preskúmať zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy. Žalobca ako „dominus litis“ si sám zvolil konkrétny právny prostriedok ochrany svojich práv, ktorý riadne a náležite označil a odôvodnil. Krajský súd v Bratislave uviedol, že správne súdnictvo je ovládané dispozičnou zásadou a žalobcovi nemôže súd vnútiť spôsob právnej ochrany, ktorý si vyvodil ako pravdepodobne mienený z neurčitej žaloby. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Nds/1/2012 zo dňa 3. februára 2012 a uviedol, že v predmetnej veci sa nejedná o žalobu nejasnú, nepresnú s absenciou všeobecných a ani osobitných náležitostí. Naopak, žalobca si nesporne a celkom jednoznačne pre súdne konanie zvolil civilnú žalobu na zaplatenie istiny 40 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktorá sa spravuje Civilným sporovým poriadkom. S poukazom na uvedené krajský súd podľa § 18 ods. 4 S. s. p. predložil vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 S. s. p.) v spojení s § 11 C. s. p. po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný.

5. Podľa § 8 S. s. p., kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku.

6. Podľa § 2 ods. 1 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

7. Podľa § 4 S. s. p., orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú
d/ právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,
e/ štátne orgány, iné orgány alebo subjekty, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

8. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa § 6 ods. 2 S. s. p., správne súdy rozhodujú v konaniach o

a/ správnych žalobách,

b/ správnych žalobách vo veciach správneho trestania,

c/ správnych žalobách v sociálnych veciach,

d/ správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,

e/ žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy,

f/ žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy,

g/ žalobách vo volebných veciach,

h/ žalobách vo veciach územnej samosprávy,

i/ žalobách vo veciach politických práv,

j/ kompetenčných žalobách,
k/ návrhoch v iných veciach.

10. Podľa § 7 písm. d/ S. s. p., správne sudy nepreskúmajú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese.

11. Podľa § 3 C. s. p., sudy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

12. V danom prípade kompetenčný konflikt medzi civilným súdom a správnym súdom je potrebné riešiť ako spor o vecnú príslušnosť. Podmienkou na to, aby bola vec prejednaná v rámci správneho súdnictva je, aby išlo z hľadiska predmetu konania o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, čo však v danom prípade konštatovať nemožno.

13. V preskúmvanej veci sa žalobca žalobou zo dňa 19. februára 2016, Okresnému súdu Bratislava I doručenou dňa 23. februára 2016 domáha od žalovaného zaplata 40 eur spolu s úrokom z omeškania 5,75 % ročne zo sumy 40 eur od 26. februára 2013 do zaplata, z titulu bezdôvodného obohatenia.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca je členom Slovenského loveckého a ochranného spolku Pribina a zároveň je aj členom žalovaného podľa § 43 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“). Žalobca ako držiteľ poľovníckeho lístka, ktorý vydal žalovaný v zmysle § 51 zákona o poľovníctve, požiadal o predĺženie jeho platnosti. Obvodná poľovnícka komora ako organizačná zložka žalovaného, žalobcovi oznámila, že je povinný uhradiť poplatok vo výške 40 eur v zmysle § 51 ods. 5 písm. f/ zákona o poľovníctve. Po realizácii platby žalobca požiadal o vrátenie poplatku, keďže neexistuje zákonný titul pre určenie výšky a vyberanie poplatkov za predĺženie vydaného poľovníckeho lístka. Tvrdí, že zaplatením poplatku v prospech žalovaného bez zákonného titulu, žalovaný získal neoprávnený majetkový prospech podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

15. Zákon o poľovníctve v Čl. III, ktorým sa novelizoval zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, zrušil s účinnosťou od 1. júna 2010 položku č. 37, ktorá určovala výšku predmetného správneho poplatku. V súčasnosti Slovenská poľovnícka komora nevyberá poplatky na základe zákona, ale len na základe „Metodického pokynu pre vydávanie poľovníckych lístkov a predlžovanie ich platnosti pre OPK“, ktorý schválil snem ako najvyšší orgán poľovníckej komory a v zmysle § 4 ods. 2 písm. d/ Stanov sú zdrojom komory.

16. Podľa § 71 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, orgánmi štátnej správy na úseku poľovníctva sú: a/ ministerstvo, b/ okresný úrad v sídle kraja, c/ okresný úrad. Slovenská poľovnícka komora orgánom štátnej správy nie je, ale ide o výkon samosprávnej pôsobnosti orgánu, v danom prípade záujmovej samosprávy poľovníkov a jedná sa o legitímnu ochranu a presadzovanie oprávnených záujmov svojich členov pri výkone práva poľovníctva.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nejde o vec patriacu do správneho súdnictva [a to ani podľa 5. časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 244 a nasl.), účinného do 30. júna 2016], a teda nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný. V predmetnej veci sa žalobca domáha peňažného plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, a teda ide o súkromnoprávny spor, ktorý v zmysle § 3 C. s. p. prejednávajú a rozhodujú civilné sudy.

18. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia s tým, že sudy nižšej inštancie sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 ods. 1 veta druhá C. s. p.).

19. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte pomerom hlasov

7:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok